

Lecția 3:

Limbajul mașinii de calcul

G Ștefănescu — Universitatea București

Arhitectura sistemelor de calcul, Sem.1

Octombrie 2016—Februarie 2017

După: D. Patterson and J. Hennessy, Computer Organisation and Design

Limbajul masinii de calcul

Cuprins:

- *Operatii (aritmetice, logice, etc.)*
- Operanzi (date)
- Reprezentarea instructiunilor in hardware
- Instructiuni de decizie
- Suport hardware pentru proceduri
- Concluzii, diverse, etc.

Instructiuni in limbajul masinii / MIPS:

- Mașina de calcul are un limbaj propriu folosind *instructiuni* dintr-un *set de instructiuni* specificat.
- Vom folosi MIPS-ul - un set tipic pentru limbajele de cod mașină actuale.

Operatii simple

Operatii:

- operații aritmetice simple
- *cu 3 operanzi*: 2 argumente + 1 rezultat

Exemple:

Tip	Instructiune	Exemple	Semantica	Comentarii
Arit.	add	add \$s1, \$s2, \$s3	$\$s1 = \$s2 + \$s3$	3 operanzi
Arit.	subtract	sub \$s1, \$s2, \$s3	$\$s1 = \$s2 - \$s3$	3 operanzi

Principiul I: Simplitatea favorizează uniformitatea.

Avand operatii mai simple, arhitectura este mai uniforma, usor de folosit si eficientizat, cu grad mare de scalabilitate.

MIPS - operatii aritmetice

Instructiuni aritmetice:

- `add reg1, reg2, reg3` (*add*)

Semantică: Se adună conținutul regiștrilor reg2, reg3, iar rezultatul se pune în registrul reg1.

- `sub reg1, reg2, reg3` (*subtract*)

Semantică: Se scade conținutul regiștrului reg3 din conținutul registrului reg2, iar rezultatul se pune în registrul reg1.

Exemplu

Exemplu:

```
f = (g+h) - (i+j);
```

se translateaza in

```
add t0,g,h;           # var temp t0 contine g + h
add t1,i,j;           # var temp t1 contine i + j
sub f,t0,t1;          # f este t1 - t0, deci (g + h) - (i + j)
```


Limbajul masinii de calcul

Cuprins:

- Operatii (aritmetice, logice, etc.)
- *Operanzi (date)*
- Reprezentarea instructiunilor in hardware
- Instructiuni de decizie
- Suport hardware pentru proceduri
- Concluzii, diverse, etc.

Registri

Operanzi (acces direct): De unde luăm datele (operanzii)?

- Putem folosi *registri* specifici (de la 0 la 31), pentru access rapid.
- Datele se accesează *direct* (sunt în procesor).

Exemplul anterior devine

```
add $t0,$s1,$s2;           # reg temp $t0 contine g + h
add $t1,$s3,$s4;           # reg temp t1 contine i + j
sub $s0,$t0,$t1; # f este $t1 - $t0, deci (g + h) - (i + j)
```

Principiul II: Mai mic inseamna mai rapid.

Operatiile nu se fac direct pe datele din memorie, ci pe cele din registri; un numar mic de registri favorizeaza o frecventa de ceas mai mare.

Operanzi (acces indirect):

- Dacă datele sunt în memorie, procedura este indirectă, folosind instrucțiuni de *transfer de date* (data transfer);
- Pentru aceasta avem nevoie de *adresa de memorie*;
- Transferul: *Memorie* → *Registri* se numește *încărcare* (load); instrucțiunea este `lw` (load word);
- Transferul: *Registri* → *Memorie* se numește *memorare* (store); instrucțiunea este `sw` (store word);

Accesarea memoriei

Exemplu: Dacă variabilele g, h sunt în regiștri $\$s1, \$s2$, iar adresa de început a vectorului A este în $\$s3$,

```
g = h + A[8];
```

se translateaza in

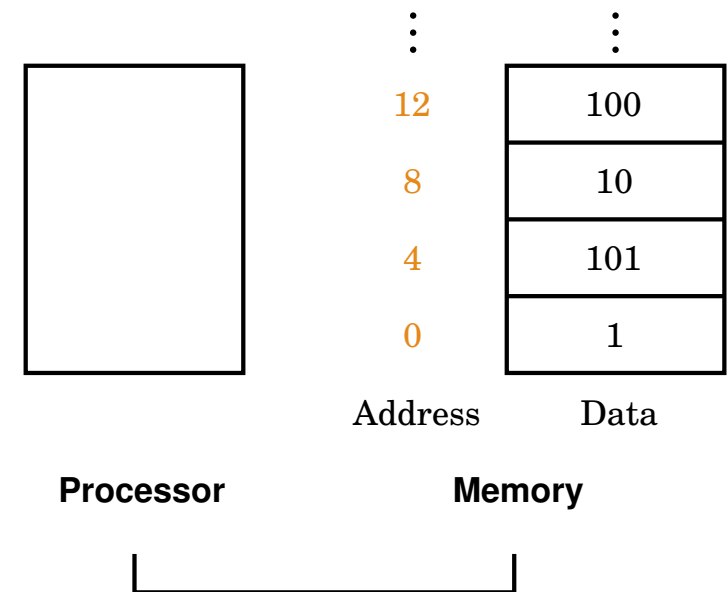
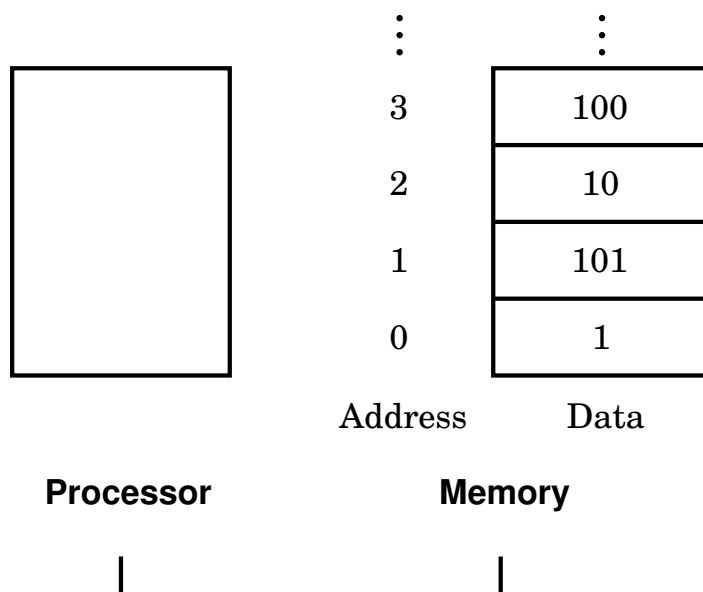
```
lw $t0, 8($s3);           # reg temp $t0 contine A[8]
add $s1, $s2, $t0;         g = h + A[8]
                           (format provizoriu, cu deplasare neajustată)
```

Intr-o instrucțiune de tipul `lw $t0, 8($s3)`, adresa de început a vectorului este cea data de *registrul de bază* ($\$s3$), iar constanta (8) reprezintă *deplasarea* (offset-ul) de la începutul vectorului la elementul curent.

Adresarea memoriei

Adresarea memoriei:

- în stânga, avem adresare directă, prin numere/indici;
- în dreapta, avem adresare prin adrese de memorie;
- multe arhitecturi ofera adresa la nivel de *octet* (byte - B) (1 byte = 8b (biți); 1 *cuvânt* (word) = 4B); *restrictie de aliniere* - în MIPS adresa cuvintelor începe la un multiplu de 4.

MIPS - instructiuni de transfer

Instructiuni MIPS (noi):

Tip	Instructiune	Exemple	Semantica	Comentarii
Tr.	load word	lw \$s1, 100(\$s2)	\$s1 = Mem[\$s2+100]	Date din mem. in reg.
Tr.	store word	sw \$s1, 100(\$s2)	Mem[\$s2+100] = \$s1	Date din reg. in mem.

Legenda: Tr. = Instructiune de transfer de date.

..MIPS - instructiuni de transfer

Instructiuni de transfer:

- `lw reg1, cons(reg2)` (*load word*)

Semantică: Se adună cons la conținutul regiștrului reg2. Rezultatul se interpretează ca adresă de memorie, iar cuvântul aflat acolo se copiază în reg1.

- `sw reg1, cons(reg2)` (*store word*)

Semantică: Se adună cons la conținutul regiștrului reg2. Rezultatul se interpretează ca adresă de memorie, iar conținutul lui reg1 se copiază la acea adresă.

Operatii in memorie

Exemplu: Dacă variabila h este în regiștrul $\$s2$, iar adresa de început a vectorului A este în $\$s3$,

$$A[12] = h + A[8];$$

se translateaza in

<code>lw \$t0, 32(\$s3);</code>	<code># reg temp \$t0 contine A[8]</code>
<code>add \$t0, \$s2, \$t0;</code>	<code># reg temp \$t0 contine h + A[8]</code>
<code>sw \$t0, 48(\$s3);</code>	<code># memoreaza h + A[8] in A[12]</code>
	<code>(format corect)</code>

Operatii cu vectori

Exemplu: Dacă variabilele g, h, i sunt în regiștri $\$s1, \$s2, \$s4$, iar adresa de început a vectorului A este în $\$s3$,

```
g = h + A[i];
```

se translateaza în

```
add $t1,$s4,$s4;           # reg temp $t1 = 2 * i
add $t1,$t1,$t1;           # $t1 = 4 * i
add $t1,$t1,$s3;           # $t1 contine adresa lui A[i]
lw  $t0,0($t1);            # reg temp $t0 = A[i]
add $s1,$s2,$t0;           # reg temp g = h + A[i]
```


Operanzi MIPS, pe scurt

Operanzi MIPS:

Nume	Exemple	Comentarii
32 registri	$\$t0-\$t7$, $\$s0-\$s7$, etc.	Locatii pentru acces rapid la date - registri. Operatiile aritmetice se fac numai cu datele din registri.
2^{30} cuvinte de memorie	$\text{Mem}[0]$, ..., $\text{Mem}[4294967292]$	Date accesate de instructiunile de transfer. Se foloseste acces la octet (byte). Adresele cuvintelor sunt multipli de 4.

Interfata Hardware-Software

Interfata Hardware-Software:

Regiștri vs. memorie:

**De regulă există mai multe variabile
decât regiștri.**

**Variabilele mai puțin utilizate
se pun în memorie.**

**Există un permanent transfer între
regiștri și memorie
care trebuie eficientizat.**

Limbajul masinii de calcul

Cuprins:

- Operatii (aritmetice, logice, etc.)
- Operanzi (date)
- *Reprezentarea instructiunilor in hardware*
- Instructiuni de decizie
- Suport hardware pentru proceduri
- Concluzii, diverse, etc.

Reprezentarea instructiunilor in calculator

Formatul instructiunilor, exemplu:

- In calculator se folosește *baza 2* (semnale electrice înalte ori joase).
- Există o convenție de traducere a numelor regiștrilor în *numere*; e.g., regiștri $s0-\$s7$ au numerele 16-23; regiștri $t0-\$t7$ au numerele 8-15; etc.

Exemplu: Codul instrucțiunii

```
add $t0,$s1,$s2;
```

este

0	17	18	8	0	32
---	----	----	---	---	----

ori în binar,

000000	10001	10010	01000	00000	100000
--------	-------	-------	-------	-------	--------

..Reprezentarea instructiunilor

Formatul instructiunilor hardware:

- *Formatul-R* conține 6 câmpuri

6 biti	5 biti	5 biti	5 biti	5 biti	6 biti
op	rs	rt	rd	shamt	funct

Câmpurile MIPS au următoarele semnificații *aici*:

- *op*: este operația de bază din instrucțiune - “opcod”;
- *rs*: registrul pentru primul argument;
- *rt*: registrul pentru al doilea argument;
- *rd*: registrul pentru rezultat (destinație);
- *shamt*: “shift amount” (folosit la operațiile de deplasare (shiftare));
- *func*: funcția; combinată cu *op* indica ce funcție se aplică;

..Reprezentarea instructiunilor

Problemă: Dacă o instrucțiune necesită câmpuri de lungime mai mare, cum le poate obține?

Soluție: Se face un compromis între nevoia de format fix (32b) și nevoia de flexibilitate a formatului instrucțiunilor, anume

Avem mai multe formate de instrucțiuni, toate pe 32b, folosind aceleași câmpuri, eventual combinate.

Formatul instrucțiunilor hardware:

- *Formatul-I* combină ultimile 3 câmpuri, anume este

6 biti	5 biti	5 biti	16 biti
op	rs	rt	address

Adresa variază între $\{-2^{15}, +2^{15}\}$, deci se pot accesa 32768 B (octeti).

..Reprezentarea instructiunilor

Formatul-I al instructiunilor: Exemplu

```
lw $t0, 32($s3);
```

este (\$s3 = 19; \$t0 = 8)

35	19	8	32
----	----	---	----

ori în binar,

100011	10011	01000	0000000000100000
--------	-------	-------	------------------

Să notăm câteva diferențe

- Registrul de argumente `rt` (al doilea) din formatul-R devine registru de rezultat în formatul-I.
- Operația este complet definită de câmpul `op`.
- Codul include o valoare *imediată* ce se poate utiliza direct.

..Reprezentarea instructiunilor

Formatul instructiunilor:

Coduri binare pentru instructiunile de până acum

Instructiune	Format	op	rs	rt	rd	shamt	func
add	R	0	reg	reg	reg	0	32
sub	R	0	reg	reg	reg	0	34
lw	I	35	reg	reg	address		
sw	I	43	reg	reg	address		

Cod binar

Exemplu: Dacă variabila h este în regiștrul $\$s1$, iar adresa de început a vectorului A este în $\$t1$,

$$A[300] = h + A[300];$$

se translateaza în

```
lw $t0,1200($t1);           # reg temp $t0 contine A[300]
add $t0,$s2,$t0;             # $t0 contine h + A[300]
sw $t0,1200($t1);           # se memoreaza h + A[300] in A[300]
```


..Cod binar

Exemplu (cont.)

In cod numeric este

35	9	8	1200		
0	18	8	8	0	32
43	9	8	1200		

iar în cod binar este

100011	01001	01000	00000	10010	110000
000000	10010	01000	01000	00000	100000
101011	01001	01000	00000	10010	110000

Principii de bază

Principii de bază:

- Instrucțiunile se reprezintă ca numere.
- Programele se pot pune în memoria calculatorului, citi, ori modifica, ca și numerele.
- Rezultatul: conceputul de *program-memorat*.
- Rezultat teoretic: *probleme nerezolvabile* (problema opririi - aplicarea unui program lui însuși duce la contradicții)

Multe avantaje: Datele si programele sunt la fel; în consecinta, hardware-ul se simplifica; pot aplica programe pe alte programe, privite ca date (e.g., compilatoare); etc.

Limbajul masinii de calcul

Cuprins:

- Operatii (aritmetice, logice, etc.)
- Operanzi (date)
- Reprezentarea instructiunilor in hardware
- *Instructiuni de decizie*
- Suport hardware pentru proceduri
- Concluzii, diverse, etc.

Instrucțiuni de decizie

Instrucțiuni de decizie:

- Programele autonome (în particular cele memorate) pot
 - alege între mai multe acțiuni posibile;
 - repeta instrucțiuni decizând când se termină; etc.
 - Construcțiile de bază pentru astfel de programe sunt `if`
 - `if (conditie booleana) then (instructiune) else (instructiune);`
- și `goto`:
- `(eticheta) goto (eticheta);`

Universalitatea programelor

Universalitatea programelor:

- Teoretic, se poate demonstra că *programele cu regiștri* de tipul *plus-1 / minus-1 / test-la-0* sunt *universale*;
- Mai precis, folosind regiștri (ca variabile peste numere naturale) și instrucțiuni de tipul

```
et:  x = x + 1;  
et:  x = x - 1;  
et:  if ( x == 0) goto et1 else goto et2;
```

putem reprezenta toate programele posibile;

- Instrucțiunea `goto` a fost în mare eliminată din limbajele de programare curente (avem “*programare structurata*”), dar limbajele de tip mașină încă o folosesc frecvent.

MIPS - instructiuni de decizie

Instructiuni de decizie:

Ramificatii conditionale (conditional branches)

- `beq reg1, reg2, L1` (*branch if equal*)

Semantică: Se trece la instrucțiunea cu eticheta L1, dacă valorile din regiștri reg1 și reg2 sunt egale.

- `bne reg1, reg2, L1` (*branch if not equal*)

Semantică: Se trece la instrucțiunea cu eticheta L1, dacă valorile din regiștri reg1 și reg2 nu sunt egale.

Comparare și asignare

- `slt reg1, reg2, reg3` (*set on less than*)

Semantică: Se compară conținutul registrului reg2 cu al conținutul registrului reg3. Dacă este mai mic, reg1 se face 1, altfel se face 0.

..MIPS - instructiuni de decizie

Instructiuni de decizie (cont.)

Salt necondiționat

j	L1

 (*jump*)

Semantică: Se face salt necondiționat la instrucțiunea cu eticheta L1.

j	reg1

 (*jump register*)

Semantică: Se face salt necondiționat la instrucțiunea a cărei adresă de memorie este conținută în registrul reg1.

If

Exemplu: Dacă f, g, h, i, j sunt variabile memorate în regiștri $\$s0-\$s4$ codul C

```
    if (i == j) go to L1;  
    f = g + h;  
L1:  f = f - i;
```

se translateaza în

```
    beq $s3,$s4,L1;           # treci la L1 daca i egal j  
    add $s0,$s1,$s2;         # f = g + h (sarita cand i egal j)  
L1:  sub $s0,$s0,$s3;         # f = f - i (executata intotdeauna)
```


Interfata Hardware-Software

Interfata Hardware-Software:

Etichete:

**Compilatoarele
crează etichete,
foloseste ramificatii, goto, etc.**
**Programarea la nivel înalt
evită acest lucru,
devenind mult mai simplă.**

If-then-else

Exemplu: Dacă f, g, h, i, j sunt variabile memorate în regiștri $\$s0-\$s4$ codul C *if-then-else*

```
if (i == j) f = g + h; else f = g - h;
```

se translateaza în

```
        bne $s3,$s4,Else;           # treci la Else daca i ≠ j
        add $s0,$s1,$s2;           # f = g + h (sarita cand i ≠ j)
        j Exit;                    # treci la Exit
Else:    sub $s0,$s1,$s2;           # f = g - h (sarita cand i = j)
Exit:
```


Reprezentarea instructiunilor in calculator

Observatie: Instrucțiunea de salt necondiționat are ca unic argument adresa, deci se pot folosi mai multe câmpuri din codul instrucțiunii.

Formatul instructiunilor hardware:

- *Formatul-J* combină ultimile 5 câmpuri, anume este

6 biti	26 biti
op	address

Adresa variază acum între $\{-2^{25}, +2^{25}\}$.

- Spre deosebire de instrucțiunea de salt j de format-J, instrucțiunea de salt la registru j_r are formatul-R.

Repetitii

Exemplu (bucle): Dacă g, h, i, j sunt variabile memorate în regiștri $\$s1-\$s4$, iar A este vector cu 100 elemente cu adresa de început în $\$s5$ codul C pentru o *bucla*

```
Loop:  g = g + A[i];
        i = i + j;
        if (i != h) goto Loop;
```

se translateaza în

```
Loop  add $t1,$s3,$s3;           # reg temp $t1 = 2 * i
      add $t1,$t1,$t1;           # $t1 = 4 * i
      add $t1,$t1,$s5;           # $t1 = adresa lui A[i]
      lw  $t0,0($t1);            # reg temp $t0 = A[i]
      add $s1,$s1,$t0;           # g = g + A[i]
      add $s3,$s3,$s4;           # i = i + j
      bne $s3,$s2,Loop;          # treci la Loop daca i ≠ h
```


While

Exemplu (while): Dacă i, j, k sunt variabile memorate în regiștri $\$s3-\$s5$, iar A este vector cu 100 elemente cu adresa de început în $\$s6$ codul C pentru o bucla *while*

```
while (A[i] == k);  
    i = i + j;
```

se translateaza în

```
Loop:  add $t1,$s3,$s3;           # reg temp $t1 = 2 * i  
      add $t1,$t1,$t1;           # $t1 = 4 * i  
      add $t1,$t1,$s6;           # $t1 = adresa lui A[i]  
      lw  $t0,0($t1);            # reg temp $t0 = A[i]  
      bne $t0,$s5,Exit;          # treci la Exit daca A[i] ≠ k  
      add $s3,$s3,$s4;           # i = i + j  
      j   Loop                   # go to Loop  
  
Exit:
```


Interfata Hardware-Software

Interfata Hardware-Software:

Blocuri de bază:

**Secvențele de instrucțiuni
fără ramificatii
sunt fundamentale (blocuri de bază).**

**Compilarea
începe cu identificarea
acestor blocuri.**

Switch

Exemplu (switch): Dacă $f-k$ sunt variabile memorate în regiștri $\$s0-\$s5$, iar $\$t2$ conține 4 codul C pentru o instrucțiune *switch*

```
switch (k) {  
    case 0:  f = i + j; break;  
    case 1:  f = g + h; break;  
    case 2:  f = g - h; break;  
    case 3:  f = i - j; break;  
}
```

se translateaza după cum urmează (presupunem $\$t4$ conține adresa de început a unui zone ce conține etichetele L1-L4):

Switch

Exemplu (switch) (cont.)

```
    slt $t3,$s5,$zero;                # test k < 0
    bne $t3,$zero,$Exit;              # daca k < 0, treci la Exit
    slt $t3,$s5,$t2;                  test k > 4
    beq $t3,$zero,$Exit;              # daca k > 4, treci la Exit
    add $t1,$s5,$s5;                  # reg temp $t1 = 2 * k
    add $t1,$t1,$t1;                  # $t1 = 4 * k
    add $t1,$t1,$t4;                  # $t1 = adresa tablei Jump[k]
    add $t0,0($t1);                   # reg temp $t0 = Jump[k]
    jr $t0;                          # salt bazat pe reg $t0
L0:  add $s0,$s3,$s4                  # k = 0, deci f = i + j
    j Exit                            # treci la Exit
L1:  add $s0,$s1,$s2                  # k = 1, deci f = g + h
    j Exit                            # treci la Exit
L2:  sub $s0,$s1,$s2                  # k = 2, deci f = g - h
    j Exit                            # treci la Exit
L3:  sub $s0,$s3,$s4                  # k = 3, deci f = i - j
Exit:
```


Limbajul masinii de calcul

Cuprins:

- Operatii (aritmetice, logice, etc.)
- Operanzi (date)
- Reprezentarea instructiunilor in hardware
- Instructiuni de decizie
- *Suport hardware pentru proceduri*
- Diverse, concluzii, etc.

Proceduri

Proceduri: Procedurile necesită următoarele operații:

- *plasarea parametrilor* undeva spre a fi accesați de procedură;
- *transferul controlului* spre procedură;
- asigurarea de *resurse de memorie* pentru procedură;
- *executarea* codului procedurii;
- *plasarea rezultatului* undeva pentru a fi accesat de programul apelant;
- *returnarea controlului* spre programul apelant.

Suport MIPS pentru proceduri

Suport MIPS pentru proceduri: MIPS suportă invocarea de proceduri prin câteva convenții:

- alocă 4 regiștrii $\$a0-\$a3$ pentru a transfera *argumentele*;
- alocă 2 regiștri $\$v1-\$v2$ pentru returnarea *rezultatelor*;
- alocă un registru $\$ra$ pentru *adresa instrucțiunii de return* după efectuarea procedurii.

MIPS - instrucțiuni pentru proceduri

Jump and link: În plus, MIPS are o instrucțiune specială

- `jal Proc` (*jump and link*)

Semantică: Se trece la procedura `Proc` (prima instrucțiune din procedură). Adresa de continuare a programului apelant se reține în registrul `$ra`. Procedura folosește o instrucțiune de terminare `jr $ra` care face acest transfer al controlului înapoi în programul apelant.

Registri suplimentari

Registri suplimentari:

- Pentru a putea continua calcul după invocarea procedurii trebuie să *salvăm* valorile vechilor regiștri spre a fi restaurate.
- Structura de date folosită este o *stivă* (stack), cu cele două operații *pune* (push) și *scoate* (pop); o stivă are ordinea LIFO (last-in-first-out), anume se scot ultimele elemente puse.
- Pentru a gestiona stiva se folosește un registru special *\$sp* (*stack pointer*).

Din motive istorice, stiva crește de la adrese mari la adrese mici.

Translatarea unei proceduri

Exemplu (procedură): Procedura cu codul C

```
int lex (int g, int h, int i, int j)
{
    int f;
    f = (g + h) - (i + j);
    return f;
}
```

se translateaza după cum urmează (g, h, i, j vor fi în regiștri $\$a0, \$a1, \$a2, \$a3$; pentru f folosim $\$s0$; presupunem cunoscut codul pentru adunat ori scăzut 4, 8, 12):

..Traducerea unei proceduri

Exemplu (procedura) (cont.)

```
lex:
    sub $sp,$sp,12;           # spatiu in stiva pentru 3 elem
    sw $t1,8($sp);           # salveaza continutul lui $t1
    sw $t0,4($sp);           # salveaza continutul lui $t0
    sw $s0,0($sp);           # salveaza continutul lui $s0
    add $t0,$a0,$a1;          # $t0 = g + h
    add $t1,$a2,$a3;          # $t1 = i + j
    add $s0,$t0,$t1;          # f = (g + h) - (i + j)
    add $v0,$s0,$zero;        # return f
    lw $s0,0($sp);           # restaureaza $s0
    lw $t0,4($sp);           # restaureaza $t0
    lw $t1,8($sp);           # restaureaza $t1
    add $sp,$sp,12;          # sterge 3 elem din stiva
    jr $ra;                  # salt inapoi in prog apelant
```

Stack pointer

Stack-pointer: Figura indică stiva și pointer-ul *înainte*, *în timpul*, și *după* apelarea procedurii.

MIPS - registri suplimentari

MIPS - registri suplimentari: Pentru a evita salvarea și restaurarea regiștrilor, MIPS face următoarele convenții

- $\$t0-\$t9$: sunt 10 *registri temporari* ale căror valori *nu trebuie* conservate de procedura apelată;
- $\$s0-\$s7$: sunt 8 *registri salvati* ale căror valori *trebuie* conservate de procedura apelată (dacă sunt folosiți);

In exemplul anterior doar $\$s0$ trebuie salvat & restaurat.

Frame pointer

Frame pointer:

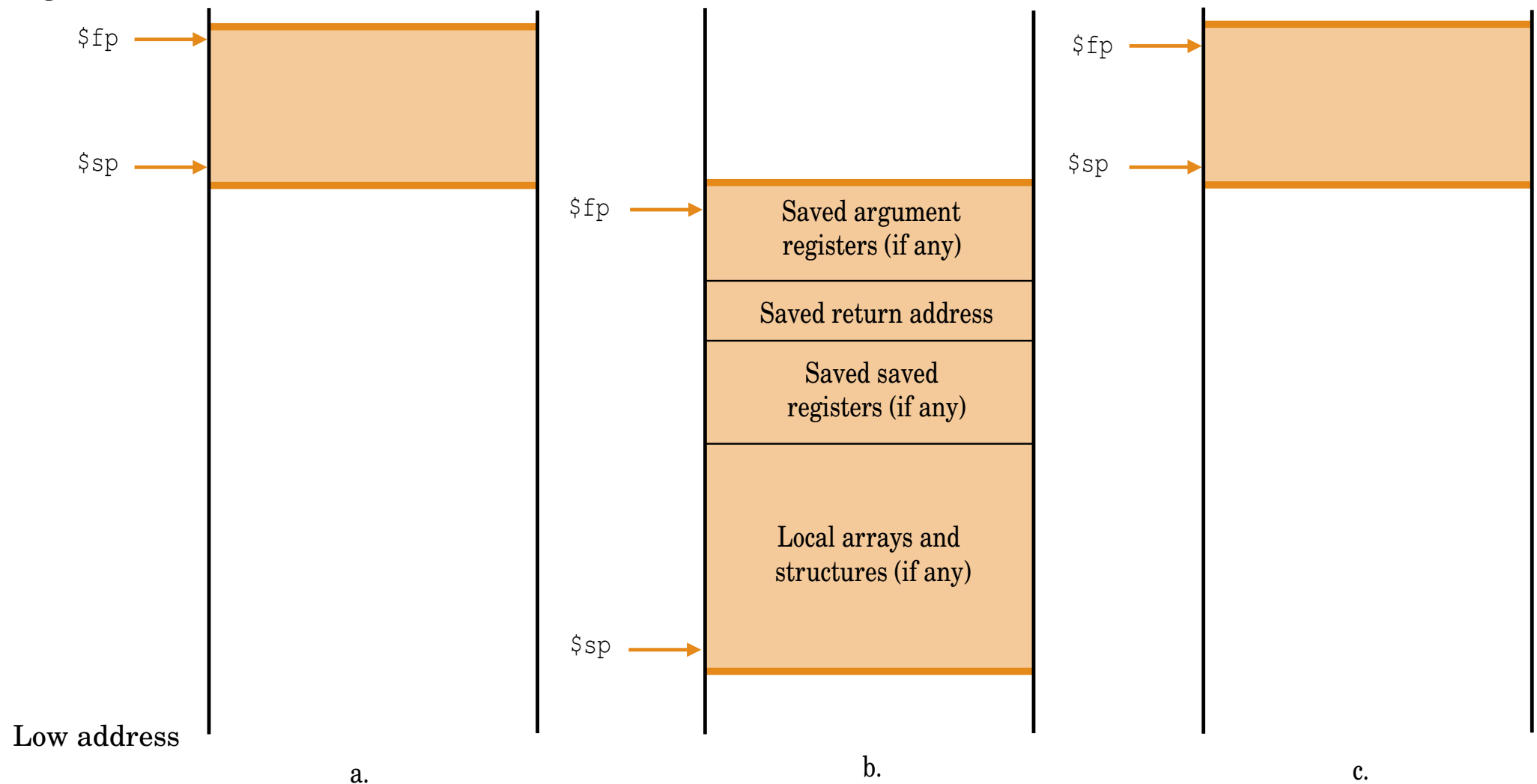
- Procedura poate necesita si date suplimentare care trebuiesc memorate în stiva (vectori, etc.).
- Se folosește încă un registru special `$fp` (*frame pointer*): structura dintre frame-pointer și stack-pointer care conține regiștrii salvați și variabilele locale se numește *procedure frame* (cadrul procedurii).

Conventia MIPS este de a pune extra-parametrii procedurii (daca sunt) imediat sub pointer-ul `$fp`.

..Frame pointer

Frame pointer (cont.) Stiva și stack- și frame-pointerii *înainte*, *în timpul*, și *după* apelarea unei proceduri.

High address

Operanzi MIPS, pe scurt

Operanzi MIPS:

Nume	Exemple	Comentarii
32 registri	$\$zero(0)$, $\$at(1)$, $\$v0-\$v1(2-3)$, $\$a0-\$a4(4-7)$, $\$t0-\$t7(8-15)$, $\$s0-\$s7(16-23)$, $\$t8-\$t9(24-25)$, $\$k0-\$k1(26-27)$, $\$gp(28)$, $\$sp(29)$, $\$fp(30)$, $\$ra(31)$	Locatii pentru acces rapid la date; $\$zero$ contine 0 $\$v0-\$v1$: valori pentru rezultate $\$a0-\$a4$: argumente $\$t0-\$t7$; $\$t8-\$t9$: valori temporare $\$s0-\$s7$: valori temporare salvate $\$k0-\$k1$: pentru sistemul de operare $\$at, \$gp, \$sp, \$fp, \$ra$: asamblor, pointer global, pointer stiva, pointer cadru, adresa intoarcere
2^{30} cuvinte de memorie	$Mem[0], \dots,$ $Mem[4294967292]$	Date accesate de instructiunile de transfer; Se foloseste acces la octet (byte), deci adresele cuvintelor sunt multiplu de 4.

Limbajul masinii de calcul

Cuprins:

- Operatii (aritmetice, logice, etc.)
- Operanzi (date)
- Reprezentarea instructiunilor in hardware
- Instructiuni de decizie
- Suport hardware pentru proceduri
- *Concluzii, diverse, etc.*

Concluzii, diverse, etc.

A se insera...